Nr 148

av fru Troedsson
angående beskattningen av mindre B-inkomst såsom A-inkomst.

Ett skattesystem bör inte inrymma regler som ens i marginalfall medför att en inkomstökning leder till en skatteökning som är större än inkomstökningen. Nu gällande regler om beskattning av A- och B-inkomster kan dock i många vanliga fall medföra sådana tröskeleffekter. Ett par exempel på detta skall här anges.

Om i en familj mannen tjänar 40 000 kr., hustrun 20 000 kr. och hon har en B-inkomst på 2 000 kr. så drabbas den inkomsten av cirka 740 kr. i skatt. Men om B-inkomsten ökar med 200 kr. till 2 200 kr. så ökar skatten på den inkomsten till cirka 1 375 kr. En inkomstökning med 200 kr. höjer skatten med över 600 kr.

Detta är en helt oacceptabel effekt av sambeskattningen i särbeskattningen. Den beror på att B-inkomst särbeskattas, om den inte överstiger 2 000 kr., men annars – från första kronan – "sambeskattas" ovanpå högsta makeinkomsten.

Tröskeleffekten kan för övrigt bli ännu hårdare än ovan antytts. Om ena maken har en marginalskatt på 70 procent och andre maken 30 procent, innebär en höjning av B-inkomsten hos den senare från 2 000 kr. till 2 200 kr. att ökningen 200 kr. drabbas av en skatteökning med 940 kr.

Denna säkerligen ej avsedda tröskeleffekt kan undvikas om man övergår från nu gällande system med "frigräns" vid 2 000 kr. till ett system som skulle innebära att B-inkomster till den del de inte överstiger 2 000 kr. aldrig blev föremål för sambeskattning.

På vederbörande utskott torde få ankomma att utarbeta erforderlig författningstext.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar om sådan ändring av 11 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt att B-inkomster till den del de understiger 2 000 kr. vid skatteberäkningen alltid betraktas som A-inkomster och således ej blir föremål för "sambeskattning".

Stockholm den 18 januari 1974

INGEGERD TROEDSSON (m)